

57. Fra Formændene for de samvirkende Landboforeninger for Sjælland, Fyn og Sylland om Nødvendigheden af at stifte Landbruget en fylldig og dygtig konsultatorisk Assistance i de vigtigste af dets Erhvervsgrene. (Indbragt den 21de Januar 1888 af Folkethingmanden for Randers Amts 2den Valgkreds, Lüttichau).

I Andragendet bemærkes, at man i Fjor Efteraar henvendte sig til det kongelige Landhusholdningselskab med en Opfordring til ved Statsstiftud at søge de nødvendige Midler tilveiebragte, for at Selskabet kunne fortsætte og udvide sin Virksomhed for Ansættelsen og Uddannelsen af Landbrugskonsulenter. Da man imidlertid erfarede, at Selskabet ikke vilde fremme Sagen paa den i Henvendelsen til det antydede Maade, men at det havde henstillet til Ministeriet, om der ikke burde nedsættes en Kommission af de heri interesserede Parter (Regjering, Rigsdag og Repræsentanter af Landbruget), for paa Basis af dens Betænkning at søge de nødvendige Midler bevilget, saa henvende Andragerne sig nu til Folkethinget i Betragtning af Sagens overordentlige Vigtighed og ansøge om, at der, saafremt en endelig Plan for den fremtidige Konsulentvirksomhed ikke allerede nu vil kunne fremlægges, der alligevel paa næste Aars Finantslov maa blive stillet et saadant Beløb til Raadighed, at de mest presserende Opgaver derved kunne varetages i Aarets Løb. Som saadanne fremhæves særlig: 1) en affluttende Uddannelse og derefter Ansættelse som Husdyrbrugskonsulenter af Landbrugskandidat A. Appel og Dyrkege Mørkeberg. 2) Ansættelse af en Meierikonulent til Varetagelse af Meieriprodukternes Forbedring og deres Renomme paa det engelske Marked. 3) en forberedende Uddannelse af en Konsulent i Landbrugsmaskiner og Landbrugsmateriel. 4) Uddannelse af nogle lokale Husdyrbrugskonsulenter. Der andrages derhos om, at Uddannelsen og Ansættelsen af Konsulenterne og Vedelsen af deres Virksomhed maa blive overdraget Landhusholdningselskabet og de provinzielle Foreninger paa den Maade, at Uddannelsen af alle Konsulenter og Ansættelsen af de ledende Konsulenter betroes Selskabet og Ansættelsen og Vedelsen af de lokale Konsulenter Foreningerne, men dog saaledes, at der finder en Samvirkning Sted mellem alle herhenhørende Faktorer, da Forvirring og Ballen i de Principer, som søges bragte til Anvendelse, ellers let vil kunne afftedkommes.

Da denne Sag vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Finantslovsforslaget for 1888—89, gjør Udvalget ingen Indstilling.

58. Fra Enkefru Ida Löppenthin af Middelfart om Understøttelse. (Indbragt den 25de Januar 1888 af Folkethingmanden for Odense Amts 4de Valgkreds, S. Jensen).

I forrige Samling forelaa et lignende Andragende, der findes i Tillæg B., Sp. 811—812, og med Hensyn til hvilket Udvalget ingen Indstilling gjorde. Andragendet gjen-tages nu under Paaberaabelse af, at Ansøgerindens Renteindtægt 120 Kr. ved Konverteringen er nedgaaet til 105 Kr., hvilket i Forbindelse med et aarligt Beløb af 75 Kr. indtil hendes 13aarige Datters 18de Aar er Alt, hvad hun har at leve af, da hun paa Grund af sit svage Syn ikke ved sit Arbejde kan fortjene Synderligt. Hun har desuden haft extraordinære Udgifter ved, at hendes Datter, som i længere Tid har lidt af Difteritis, har maattet indlægges paa et Hospital for at underkastes en Operation. Hun andrager derfor om, at der i alt Fald foreløbig maa tilstaaes hende en liden Understøttelse.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

59. Fra Enken efter Arrestforvarer H. A. Fricke i Odder, Henriette Fricke, om Understøttelse. (Indbragt den 26de Januar 1888 af Folkethingmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, Bjørnbat).